

selskab – det, som ejer kobberledningerne – favoriseres.

Med den hårde kritik, der er rejst af forslaget, kan Dansk Folkeparti ikke på nuværende tidspunkt tilslutte sig denne del af lovforslaget, og vi vil i løbet af udvalgsbehandlingen overveje vores stilling.

Lovforslagets anden del vedrører håndhævelse af telereguleringen. På dette område har IT- og Telestyrelsen gennemført et strategisk eftersyn af telereguleringen fra 2006 til 2007. En af konklusionerne af dette arbejde var, at man kunne overveje at styrke mulighederne for at håndhæve reguleringen effektivt. Derfor har ministeren foreslået en række skærper, for at dette mål kan nås.

I Dansk Folkeparti kan vi kun bakke op om, at reguleringen af telemarkedet foregår effektivt. Jeg skal derfor sige, at vi tilslutter os denne del af lovforslaget.

Kl. 18:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Socialistisk Folkeparti, fru Hanne Agersnap.

Kl. 18:19

(Ordfører)

Hanne Agersnap (SF):

Hovedformålet med dette lovforslag har været at få løst dobbeltdækningsproblematikken. Det har været en hård nød at knække, og det har også taget sin tid. Vi er en del af teleforliget og har derfor taget del i diskussionerne om, hvilken model der skulle vælges.

Vi har i teleforligskredsens fastsat, at omkostningerne til kommunikationsnettet skulle deles på engrosniveau blandt dem, der bruger det. Det vil sige, at hvis det bliver benyttet af to brugere – fastnettelefoni og bredbånd – er det 50 pct. til hver. Er der på et tidspunkt flere brugere, f.eks. tv, vil omkostningerne blive delt i tredjedele. Vi blev enige i foråret, og nu er lovforslaget så kommet.

Telebranchen har ikke kunnet blive enige, og det kan også ses af høringssvarene, hvor nogle har ønsket den såkaldte 50-50-model med en ligelig fordeling, som vi har valgt, mens andre har ønsket en 100-0-model. Argumentet fra de, der har ønsket en 100-0-model, er, at det ville styrke konkurrencen og derved få bredbåndsforbindelserne ned i pris og på den måde gavne investeringerne.

Der er en pointe i, at prisen har betydning for investeringerne og udbredelsen af bredbåndet, og det har vi også været inde på i vores overve-

jelser. Man kan sige, at der er to ting at tage i betragtning i den forbindelse: Dels har Danmark i international sammenhæng en meget høj bredbåndsdekning allerede, og dels er der andre instrumenter, der er stærkere – bl.a. skal vi om et halvt års tid til at revidere den såkaldte LRAIC-model, der fastsætter afregningspriserne på kobberledningerne. Derfor har vi valgt i denne omgang ikke at lade investering i bredbåndspriserne vægte så højt, men har i stedet fokuseret på en model, hvor vi vurderer, at der er størst mulig chance for, at besparelserne kan blive videreført til kunderne.

På grund af EU-regulering og måske også på grund af flertallet her i Folketinget kan vi ikke regulere på detailniveau, men i forslaget her er der nogle bestemmelser om gennemsigtighed i priserne, som vi håber kan føre til, at rabatterne kommer forbrugerne til gode. Jeg vil gerne have, at vi i udvalgsbehandlingen får mulighed for at kigge på det, og at vi, som hr. Ole Hækkerup foreslog det, og som også Dansk IT har foreslået det i deres høringssvar, eventuelt indfører en revisionsklausul, så vi om 1 år eller 2 kan se, i hvor høj udstrækning rabatterne er kommet forbrugerne til gode.

Ellers vil jeg bare sige, at vi som en del af teleforliget og diskussionerne bag det her selvfølge- ligt støtter forslaget.

Kl. 18:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Mike Legarth.

Kl. 18:22

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Jeg vil ikke trætte de mange tilhørere med en gennemgang af sagen, men hæfte mig ved og kort kommentere, hvorfor vi synes, at 50-50-princippet skulle vælges frem for 100-0. Det var for at sikre en fortsat god udvikling på bredbåndsområdet. Der skal vi fastholde den eksisterende balance mellem den infrastrukturbaserede konkurrence og den tjenestebaserede konkurrence, og det sikrer vi med 50-50-løsningen. Med den løsning deles omkostningerne til infrastrukturen ligeligt mellem de udbydere, der anvender infrastrukturen. Det er rimeligt og et sundt princip.

Grundlæggende er det et spørgsmål om, hvordan vi gerne vil have at konkurrencen fungerer på telemarkedet. Selskaberne, som udbyder bredbånd via kobbernettet, vil gerne have, at det er så billigt som muligt at leje sig ind på kob-